

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.93/2012/10. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. július 11. napján nyilvánosan megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2012. szeptember 13. napján kihirdetett B.115/2012/10. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék B.115/2012/10. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (Btk. 225.§). Ezért 200.000 Ft (200 napi tétel; egy napi tétel összege 1.000 Ft) pénzbüntetésre ítélte.

A bíróság a vádlottat az ellene nagyobb kárt okozó csalás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A magánfél által előterjesztett polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az elsőfokon eljáró ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére felmentése miatt, bűnösségének csalás büntetében való megállapítása és vele szemben halmazati, az elsőfokú bíróság által meghatározotthoz képest súlyosabb büntetés kiszabása végett.

A vádlott és a védő tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.264/2012/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék által megállapított tényállás részben megalapozatlan, mert nem tisztázott, hogy a vádlott 2008. november 15. napján piros vagy fekete státuszban állt-e alkalmazásban a Soproni Rendőrkapitányságon. Ezért bizonyítás felvételét indítványozta.

Az ítéltábla megkeresésére a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálat 2012. december 10. napján érkezett tájékoztatása szerint vádlott 2008. január 1-i hatállyal került a Határőrség integrációját követően a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság, Soproni Rendőrkapitányság

állományába. Az integráció kapcsán a szakszervezetekkel kötött megállapodás értelmében a rendőrség állományába létszámfelettiként átkerült határőrök részére 2 évig beosztást kellett biztosítani. Ennek megoldása volt a más megye státuszán - piros státusz - történő foglalkoztatás, amely 2009. november 15-i hatállyal került megszüntetésre. vádlott ennek megfelelően került kinevezésre 2008. január 1-i hatállyal úgynevezett „piros státuszon” a Soproni Rendőrkapitányság állományába. Az eltérő státuszon történő foglalkoztatás jövedelmi viszonyaira nem volt hatással, csak technikai megoldás volt. Vádlott 2009. június 1-i hatállyal - kérelmére - áthelyezésre került a Bács-Kiskun megyei Rendőr-főkapitányság állományába.

Az ítélet tárgyalást tűzött ki az ügyben, bizonyítás felvételét rendelte el, melynek keretében a Bf.93/2012/2. és 3. alszámú iratok ismertetésre kerültek.

Ezt követően a fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn.

Kifejtette, hogy a tényállás kiegészítendő azzal, hogy a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában a vádlott a Soproni Rendőrkapitányságon ún. piros státuszon volt, ami azt jelentette, hogy a rendőrség állományába létszámfelettiként átkerült határőrök részére 2 évig beosztást kellett biztosítani. Amennyiben ezen idő elteltét követően nem tudtak státuszt biztosítani, úgy a vádlottnak végkielégítés járt volna.

Álláspontja szerint a törvényszék az indokolási kötelezettségének eleget tett, a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetése helyes, a terhére rótt bűncselekmény minősítése törvényes. A felmentő rendelkezéssel egyetértett.

A büntetéskiszabási körülményeket azonban korrigálni kell, mert hivatásos rendőr elkövető esetében a büntetlen előélet nem enyhítő körülmény. Nem enyhítő körülmény továbbá a sértetti közrehatás sem, mivel a vád tárgyát képező szerződésből kitűnően szerződést biztosító mellékkötelezettségként két készfizető kezes is meg lett jelölve, akik ugyancsak nem fizettek a sértett részére, emellett okiratok tanúsága szerint a sértett 2010. szeptember 2. napjától 2011. május 9. napjáig számtalan alkalommal elektronikus levélben, SMS-ben, illetve postai úton próbálta felvenni a kapcsolatot a vádlottal a kölcsön visszafizetése érdekében mindannyiszor eredménytelenül. A sértett tehát minden törvényes eszközt megtett a kölcsön visszafizetése érdekében, ez azonban a vádlott magatartása miatt megghiúsult. Súlyosító körülményként említette a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát. Véleménye szerint ilyen bűnösségi körülmények között, különös figyelemmel arra, hogy a vádlott cselekménye alkalmas a rendőrségbe vetett bizalom megrendítésére, nem alkalmazható a Btk. 87.§ (2) bekezdése szerinti enyhítő szakasz. Összességében indítványozta a Győri Törvényszék ítéletének megváltoztatását akként, hogy a vádlottat a terhére rótt bűncselekmény miatt az ítélet tárgyalás végrehajtásában felfüggesztett börtönbüntetésre ítélje az elkövetéskori Btk. alkalmazásával, egyebekben pedig hagyja helyben a döntést.

A védő az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Rámutatott arra, hogy minden tekintetben megfelelőnek tartja a törvényszék által megállapított tényállást, az ahhoz fűzött indokolást, valamint az alkalmazott szankciót.

A sértett jogi képviselője előadta, hogy azért nem éltek jogorvoslati jogukkal az elsőfokú eljárásban, mert a tárgyaláson a sértett és a vádlott szóbeli egyezséget kötött a tartozás visszafizetéséről, ami nem történt meg, ezért fizetési meghagyás kibocsátására került sor, az eljárás már végrehajtási szakaszban van. Az erre vonatkozó iratokat becsatolta.

A sértett elmondta, hogy a tőkéhez szeretne hozzájutni, nem ellenzi a részletfizetést, kamatot sem kér, de a vádlottat nem lehet elérni, ezért kérték fizetési meghagyás kibocsátását.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy valóban nem fizette ki a tartozását, és nem vette fel a kapcsolatot a sértettel. **X. települési** címe valós, Angliában dolgozik biztonsági menedzserként, e-mailben elérhető.

Az ítéletábrá a fellebbezésre tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülvizsgálta a Be. 348.§ (1) bekezdése szerint és a súlyosításra irányuló fellebbezést nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot feltárta, ezeket egyenként és összességében is értékelte, összevetette. Indokolási kötelezettségének eleget tett.

Az elsőfokú bíróság mérlegelte a vádlotti nyilatkozatokat, a sértett vallomását, okirati bizonyítékokat. A vádlott a hivatali bűncselekmény tekintetében ténybeli beismerő vallomást tett, a terhelti és sértetti nyilatkozat a kölcsön felvétele kapcsán is egybehangzó volt. A vádlott munkájából adódóan került kapcsolatba a sértettel, akitől pénzt kért kölcsön anyagi gondjai, tartozása rendezésére. Nem volt hitelképes, ezért akart magánszemélytől kölcsönhöz jutni. A vádlott - aki végül nem részesült végkielégítésben - nem fizette vissza a tartozását. A bizonyítékok tehát egybecsengtek a kölcsön felvételének előzményeit, illetőleg körülményeit illetően. Ismert volt a vádlott anyagi helyzete, pénzügyi gondjai, a végkielégítéssel kapcsolatos kilátásai, amelyekkel a sértett is tisztában volt.

Az ítéletábrá megállapította a másodfokon felvett bizonyítás alapján, a fellebbezési főügyesség indítványának megfelelően az alábbiakkal egészítette ki a tényállást.

2008. november 15. napján - a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában - vádlott a Soproni Rendőrkapitányságon ún. piros státuszban állt alkalmazásban. Ez a megjelölés azt jelentette, hogy a rendőrség állományába létszámfelettiként átkerült határőrök részére 2 évig beosztást kellett biztosítani. Amennyiben ezen idő elteltét követően nem tudtak státuszt biztosítani, úgy a vádlottnak végkielégítés járt volna.

Ezzel a kiegészítéssel a tényállás megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes, és alapját képezte a másodfokú felülbírálatnak.

Vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes.

A fellebbviteli főügyészség visszavonta a csalás vonatkozásában a bűnösség megállapítására irányuló indítványát, így az elsőfokú bíróság ezen döntése jogerőre emelkedett, másodfokon a felülbírálat erre nem terjedt ki.

Helytállóan jutott azonban az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a hivatali visszaélés büntettét elkövette a vádlott.

A hivatali beosztásából adódóan információkkal rendelkezett a sértettéről, tudomást szerzett foglalkozásáról, vagyoni viszonyairól, anyagi helyzetéről. Ebből adódóan tudta elnyerni a sértett bizalmát, amit egyéni haszonszerzés érdekében kihasznált és ezáltal anyagi előnyre tett szert. Így a vádlott az állásából fakadó tekintélyéből és a sértettel fennálló ismeretségéből adódóan olyan személyes célra használta fel a hivatását, amellyel megvalósította a hivatali visszaélés büntettét.

A büntetéskiszabási tényezőket feltárta az elsőfokú bíróság, azonban - ahogy a fellebbviteli főügyészség rámutatott - azok korrigálásra szorulnak. A vádlott rendőrként követte el a bűncselekményt, a hivatás feltétele pedig a büntetlen előélet, és a sértetti közrehatás adott esetben szintén nem sorolható az enyhítő körülmények közé.

A súlyosításra irányuló ügyészi álláspont azonban nem foghatott helyt. Annak ellenére, hogy a vádlott magatartása, az általa elkövetett cselekmény alkalmas a hatósággal szembeni bizalom megingatására, a másodfokú bíróság nem találta indokoltnak a főbüntetés súlyosítását, különös tekintettel a jelentős időmúlásra, továbbá az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a súlyosabb megítélésű vagyon elleni bűncselekmény tekintetében felmentő rendelkezés született, melyet az ügyész nem támadott a vádlott pedig már nem a hivatásos állomány tagja. Összességében úgy ítélte meg az ítélőtábla, hogy az elkövetéskor hatályos jogszabályok szerint enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés szükséges és elégséges joghátrány, amely kifejezi a büntetési célokat, egyben megfelelően szolgálja az egyéni és általános megelőzést.

Az ítélet járulékos rendelkezései helyénvalóak.

Mindezek alapján az ítélőtábla a Győri Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Győr, 2013. július 11. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Vajda Edit sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Győri Törvényszék 2012. szeptember 13. napján kelt B.115/2012/10. számú ítélete 2013. július 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. július 11. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: